

VATERVS annis et meritis grauis,
Terras relinquens, nominis incluti
Fama superstes est manetque,
Dum medicae decus extat artis.

Deproperab.

D. I. F. WEIDLER

P. P.

Quanquam longævus, vitæque saturque dierum
Ad coeli transis gaudia, linqvis humum;
Non tamen et nobis satis, heu! vixisse videris,
Debueras ægris longius esse pater.
Fundit & has moerens Academia nostra querelas,
Debueras porro Tu pater esse mihi.
Quis mihi, quis tandem nunc amisso patre tutor?
Quæ fleo tot claris insuper orba viris.
Sint satis hæ lacrimæ, planctus compescite, non nos
Hunc vixisse satis dicere posse putes?
Qui talem linqvit natum, nullumque reliquit,
Ex merito quem non scanderet ipse, gradum.

Beatissime defuncto, multis meritis insigni, ordinis sui decori,
humanitatis exemplo moestus dabat

JOHANNES MATTH. HASIVS,

Mathem. Prof. P.

Est aliquid sanare aegros, morbisque mederi,
Tollere pestiferam Paeonis arte luem.
Attamen o! miseros homines, quam fluxa facultas
Vestra est, quamque parum vos medicina iuuat.
Ars sua destituit medicos; nescitque tueri
Mortis ab extremo succus et herba die.
Nec TIBI, qui multis olim, VATERE, salutem
Reddideras ægris, parcere fata volunt.
Sed moreris, multo senio confectus et annis,
Et requiem, vitæ post mala multa, capis.

Felix,